

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0234
Dok.: MCO41042

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 20 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 20 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren bekræfte, at politiets fremgangsmetode i forhold til aflivning af en hund efter lovforslaget er forskellig alt efter om det er en hund/et menneske eller en kat/kanin/hest, som hunden bider, og vil ministeren opridse disse forskelle?”

Svar:

1. Justitsministeriet kan oplyse, at politiet allerede efter den gældende hundelov kan træffe afgørelse om at lade en hund aflive, hvis den har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den kan være farlig for sine omgivelser, jf. hundelovens § 6, stk. 2, nr. 2.

Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 385 af 28. maj 2003 om ændring af lov om hunde (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.).

Inden politiet træffer afgørelse om aflivning af en hund efter lovens § 6, stk. 2, nr. 2, kan politiet kræve, at hundens besidder medvirker ved en hundesagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, jf. lovens § 6 a, stk. 1. Undersøgelsen vil særligt skulle afdække, om hunden er velafbalanceret eller har en så lav tærskelværdi for aggression, at den er eller kan være farlig for sine omgivelser, herunder om besidderen har den nødvendige kontrol over hunden.

Hvorvidt en sagkyndig vurdering bør indhentes, afhænger af en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Hvis en hund allerede har forvoldt en ikke ubetydelig skade – f.eks. hvor en hund har angrebet, herunder bidt eller skambidt, sagesløse mennesker eller dyr – der viser, at hunden reagerer mere aggressivt end sædvanligt for hunde, følger det af bemærkningerne til det pågældende lovforslag, at politiet vil kunne træffe afgørelse om aflivning uden en forudgående hundesagkyndig undersøgelse af hundens adfærd. I så fald kan hundens besidder dog forlange en undersøgelse, inden politiet træffer afgørelse, jf. hundelovens § 6 a, stk. 2.

2. Med hundelovens § 6, stk. 5, som affattet ved § 1, nr. 8, i forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (L 163) indføres der en pligt for politiet til, hvis en hund ved et overfald har skambidt et menneske eller en anden hund, at træffe afgørelse om aflivning af hunden uden hundesagkyndig undersøgelse. Politiet skal i sådanne tilfælde således alene afdække, om hunden ved et overfald har skambidt et menneske eller en anden hund. Hvis dette er tilfældet, skal politiet træffe afgørelse om aflivning. Politiet skal ikke lade hunden blive undersøgt af en hundesagkyndig, inden politiet træffer afgørelse om aflivning, og besidderen af hunden skal ikke kunne kræve en sådan undersøgelse.

Ved skambidning forstås ”at skade slemt ved bid”. Skade skal forstås i overensstemmelse med brugen af ordet i straffelovens § 245, stk. 2, dog således at skaden kan påføres både mennesker og hunde. Som skade anses bl.a. sår eller flænger, der kræver syning. Skader på et menneske vil almindeligvis have nødvendiggjort lægehjælp eller længere tids sygeleje eller uarbejdsdygtighed, og skader på andre hunde vil almindeligvis have nødvendiggjort dyrlægehjælp. Hvis det er nødvendigt at aflive den angrebne hund på grund af dens skader, eller hunden dør i forbindelse med angrebet, vil der ligeledes være tale om skambidning.

Det forudsættes, at aflivning efter den foreslåede bestemmelse ikke kan ske, hvis overfaldet og skambidningen undtagelsesvis er fremkaldt ved et uretmæssigt og umiddelbart forudgående angreb mod den pågældende hund eller dens besidder, sådan at hundens adfærd må betragtes som et naturligt selvforsvar eller forsvar af hundens besidder.

Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en person begår vold mod hundens besidder, eller en person, herunder besidderen selv, slår og mishandler hunden.

3. Den foreslåede bestemmelse i hundelovens § 6, stk. 5, omfatter alene skambidning af mennesker og andre hunde.

Bestemmelsen omfatter således ikke tilfælde, hvor hunde skambider andre dyr end hunde, som f.eks. mus, rotter, fugle, katte, råvildt, får, heste eller køer. Det skyldes, at skambidning i sådanne tilfælde ofte vil kunne være uden sammenhæng med en særlig aggressiv adfærd hos hunden, men i stedet vil kunne være udtryk for almindelige naturlige instinkter. Eksempelvis vil det være tilfældet, hvis en kat bevæger sig ind på hun-

dens territorium i form af besidderens have, ejendom eller lignende og derefter bliver skambidt af hunden.

Hvis en hund derimod f.eks. bevæger sig ind på fremmed ejendom og skambider et andet dyr end en hund, vil der i overensstemmelse med, hvad der allerede gælder i dag, være mulighed for at anvende de gældende bestemmelser i hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1 og 2, herunder træffe afgørelse om aflivning, hvis det efter en konkret vurdering, der efter omstændighederne kan være baseret på en hundesagkyndig undersøgelse, må antages, at hunden er farlig for sine omgivelser. Det gælder således bl.a., hvis hunden har skambidt får, køer eller heste.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.